

נקודת אור בפרשה - שלא לקבל פרס - פרשת חוקת

פרשתנו פותחת במילים: "זאת חקת התורה", כשהכוונה היא למצות פרה אדומה, אשר באה לטהר את הטמאים.

מצוה זו קשה מאד להבנה: מצד אחד יש לאפר הפרה מעלה מיוחדת שהוא מטהר את הטמאים, ומצד שני, אותו אדם טהור שהזהר על הטמא את אפר הפרה נהפך לטמא, והטמא נהפך לטהור. **ועל זה אמרו רבותינו במדרש** (במדבר רבה יט, א): "אמר הקב"ה, חוקה חקקתי גזירה גזרתי אי אתה רשאי לעבור על גזרתי". כלומר, יש לקיים מצוה זו על אף חוסר ההבנה שיש לנו בה.

ונשאלת השאלה: מדוע אין התורה מסתפקת במתן מצוות שכליות, ומטילה עלינו גזירות וחוקים שלכאורה אין בהם טעם והגיון, כמו מצות פרה אדומה ועוד מצוות? **והתירוץ הוא:** הקב"ה רצה לבדוק אותנו האם אנו עושים רצונו באהבה אמיתית ושליומה או לא. **ולכן** הביא לנו מצוות שאינם מובנות לנו בשכל, **כדי לבחון** האם אנו מקיימים אותן בשלימות כמו את שאר המצוות שמובנות לנו.

ואם אכן אנו מקיימים גם את המצוות שאינן מובנות, הרי זו הוכחה שאנו אוהבים את ה' יתברך ועושים רצונו לשם שמים, ולא כדי ליהנות או לקבל שכר. **ולכן** הזהירנו התנא באבות (א, ג), שלא נעבוד את ה' על **מנת לקבל** פרס, אלא נהיה כעבדים המשמשים את אדונם **שלא על מנת** לקבל פרס, **כדי להראות** שאנו באמת אוהבים את הקב"ה אהבה שאינה תלויה בדבר, וכל רצוננו הוא לעשות רצונו.

סיפר ה'בן איש חי זי"ע: בעיר אחת היה שופט מכובד ומשכיל מאד. **והנה,** באחד מן הימים הוצרך אותו שופט לברוח מארצו, משום שנחשד בלקיחת שוחד והסתבך עם החוק, ולכן החליט לעבור את גבולות מדינתו. **אך** בדרכו עמד נהר ומנע ממנו לעבור, וגם שום ספינה לא היתה במקום כדי לחצות עמה את הנהר.

לפתע הגיע כפרי אחד שהכיר את השופט, ולאחר קידת כבוד בירכו לשלום והציע לו את עזרתו. אמר לו השופט שהוא צריך לעבור את הנהר. כששמע זאת הכפרי, אמר לו שהוא מוכן להרכיב אותו על כתפיו ולהעבירו את הנהר. **בלית ברירה הסכים השופט.** בתוך המים הרגיש השופט צורך להודות לאיש הכפרי על שטרח וידע כדי להעבירו את הנהר, ומתוך תחושה של הכרת הטוב הבטיח לו נאמנה **שאם** יצליח לחזור בשלום למשרתו יפרע לו כגמולו הטוב.

הכפרי נדהם בשומעו את דברי השופט, וכשהוא נושם ונושף בכבדות, שאל את השופט: "וכי אינך משמש עתה יותר בתפקידך כשופט?" **אז החל השופט** לספר לו על מצבו ואת כל אשר קרהו. הכפרי שכבר התעייף וכעת גם התאכזב חשב לעצמו: 'מה לי ומשא הכבד הזה. איזה תועלת תצמח לי אם אינו משמש עתה כשופט, ומי יודע אם אי פעם יחזור למשרתו. אין לי חפץ לא בו ולא בטובתו, **ומיד זרק את השופט למים...**

כך הוא הנמשל: אדם שעושה את רצון בוראו מתוך מטרה לקבל שכר וטובת הנאה, הרי אינו מראה בכך שאוהב הוא את ה', **ולכן** גם הוא יהיה מסוגל ביום מן הימים להתאכזב ולזרוק מעליו את הכל ח"ו. **אולם** כשעושים את המצוות לשלם שמים **ולא על מנת** לקבל פרס, הרי זאת ראייה אמיתית שאנו אוהבים את ה' ולא נעזוב אותו **אפילו** כשלא נקבל שכר על המצוות.

וזה מה שאנו מראים במצות פרה אדומה, שאף על פי שידע המטהר שהוא עצמו ייהפך לטמא, עושה הוא את רצון ה' ומסייע לחבירו להיטהר, **כי כך ציוה ה'.**

יהי רצון שנזכה לקיים את המצוות מתוך אהבה והבנה שהן נועדו אך ורק לטובתנו, ונהיה מאותם אלו שמשמשים את קונם שלא על מנת לקבל פרס, **אמן!**